

I. All religion hör ihop med livet, och religionen får liv när vi gör det som är gott

1. Alla människor med en religion vet och bekräftar, att den som lever på ett gott sätt blir frälst, och att den som lever på ett ont sätt blir fördömd. De både vet och bekräftar nämligen, att den som lever på ett gott sätt också tänker rätt, inte bara i förhållande till Gud utan också i förhållande till medmänniskan. Men så är det däremot inte med den som lever på ett ont sätt. Det som utgör vårt liv är den kärlek vi är fyllda av, och förutom att vi människan frivilligt gör det som vi älskar, så tänker vi det på samma frivilliga sätt. Förklaringen till påståendet, att vår religion får liv när vi gör det som är gott, är att handlingen att göra gott är förenad med att också tänka på det som är gott. För det är så, att om dessa två saker inte är förenade i människan, så är de inte alls levande i henne. Men hur det hänger ihop ska jag förklara längre fram.

2. Att religion hör ihop med livet, och att religionen får liv när vi gör det som är gott, är något som alla som läser Ordet kan se, och den som läser det medger också att det är så. Vi hittar följande ställen i Ordet:

”Den som upphäver ett av dessa minsta dessa bud och lär människorna så, han skall kallas för den minste i himmelriket. Men den som håller dem och lär människorna dem, han skall kallas stor i himmelriket

Jag säger er att om er rättfärdighet inte överträffar de skriftlärdes och fariséernas, skall ni inte komma in i himmelriket.”

Matt 5:19-20

”Ett träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden. Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt.” Matt 7:19-20

”Inte skall var och en som säger till mig: ’Herre, Herre’, komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja.”

Matt 7:21

”Många skall säga till mig på den dagen: ’Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?’ Men då skall jag säga dem sanningen: ’Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa.’” Matt 7:22-23

”Var och en som hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förständig man som byggde sitt hus på klippan. Men var och en som hör dessa mina ord och inte handlar efter dem, han liknar en däre som byggde sitt hus på sanden.” Matt 7:24, 26

”Jesus sade: En såningsman gick ut för att så. ... en del föll på den hårda vägen ... En del föll på stenig mark ... En del föll bland tistlar ... en del föll i god jord ... Det som såddes i god jord är den som hör ordet och förstår, och som bär frukt, några hundrafalt, andra sextiofalt och och andra trettiofalt ... När Jesus hade sagt detta, ropade han högt och sade, Hör, du som har öron.”

Matt 13:3-9, 23

”Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.”

Matt 16:27

”Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt.”
Matt 21:43

”När Människosonen kommer i sin härlighet och ... sätter sig på sin härlighets tron. Och till fären på högra sidan skall han säga: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då skall de rättfärdiga svara: När såg vi dig så ... Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig. Och på ett liknande sätt skall konungen säga till getterna på den vänstra sidan, att eftersom de inte hade gjort dessa saker skall han säga, Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.” Matt 25:31-46

”Bär frukt som hör till omvändelsen. ... Redan är yxan ... satt till roten på träden. Därför blir varje träd som inte bär god frukt nerhugget och kastat i elden.” Luk 3:8-9

”Jesus sade: Varför kallar ni mig ’Herre, Herre’, när ni inte gör vad jag säger? Var och en som kommer till mig och lyssnar till mina ord och handlar efter dem ... han liknar en man som byggde ett hus och lade grunden på klippan. ... Men den som lyssnar och inte handlar liknar en man som byggde ett hus på marken utan att lägga någon grund.” Luk 6:46-49

”Jesus sade: ”Min mor och mina bröder är de som hör Guds ord och handlar efter det.” Luk 8:21

”Då skall ni börja med att stå utanför och bulta och säga: Herre, ... öppna för oss. Men han skall svara er: Jag vet inte varifrån ni är ... Gå bort ifrån mig, alla ni som bedriver orättfärdighet.”

Luk 13:25-27

”Detta är domen: ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset ... för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som gör sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud.”

Joh 3:19-21

”De som har gjort gott skall vid uppståndelsen gå in i livet, och de som har gjort ont skall gå in i domen.” Joh 5:29

”Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon är dyrkar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han.” Joh 9:31

”Om ni vet detta, saliga ska ni vara om ni också gör det.”

Joh 13:17

”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig ... och jag skall älska honom och uppenbara mig själv för honom ... och jag skall komma till honom och ta min boning hos honom. Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord.”

Joh 14:15, 21-24

”Jesus säger: Jag är ... vinstocken och min Fader är vingårdsmannen. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt.”

Joh 15:1-2

”Genom detta förhärligas min Fader, då ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.” Joh 15:8

”Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er ... jag har utvalt er ... för att ni skall bära frukt, och för att er frukt skall förbli.” Joh 15:14, 16

”Herren säger, Skriv till Efesus’ församlings ängel ... Jag känner dina gärningar .... Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek ... omvänd dig och gör dina första gärningar. Annars ... skall jag flytta din ljusstake från dess plats.” Upp 2:1-2, 4-5

”Skriv till Smyrnas församlings ängel ... Jag känner dina gärningar.” Upp 2:8-9

”Skriv till Pergamus’ församlings ängel ... Jag känner dina gärningar ... gör bättring.” Upp 2:12, 16

”Skriv till Tyatiras församlings ängel ... Jag känner dina gärningar och din kärlek ... och vet att dina senaste gärningar är fler än dina första.” Upp 2:18-19

”Skriv till Sardes’ församlings ängel ... Jag känner dina gärningar ... Du har namnet om dig att du lever, men du är död ... jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför Gud ... gör bättring.” Upp 3:1-3

”Skriv till Filadelfias församlings ängel ... Jag känner dina gärningar.” Upp 3:7-8

”Skriv till Laodiceas församlings ängel ... Jag känner dina gärningar ... gör bättring.” Upp 3:14-15, 19

”Jag hörde en röst från himlen säga: ”Skriv! Saliga är de döda som härefter dör i Herren ... Anden säger att de skall vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följer med dem.” Upp 14:13

”En öppnad bok som var livets bok. Och de döda blev dömda, efter vad som stod skrivet i boken, alla i enlighet med deras gärningar.” Upp 20:12-13

”Se, jag kommer strax och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar.” Upp 22:12

Det låter likadant i Gamla testamentet:

”Jag skall vedergälla dem i enlighet med deras gärningar och deras händers verk.” Jer 25:14

”Jehovah vars ögon vakar över människornas alla vägar, ger åt var och en efter hans vägar, och efter frukten av hans gärningar.” Jer 32:19

”Jag skall straffa dem i enlighet med deras vägar, och för deras gärningar skall jag vedergälla dem.” Hos 4:9

”Jehovah handlar med oss enligt våra vägar och enligt våra gärningar.” Sak 1:6

Det är på samma sätt på ställen där stadgar, föreskrifter och lagar skall följas, t ex:

”Ni ska hålla fast vid mina stadgar och lagar, ty den människa som följer dem skall leva genom dem.” 3 Mos 18:5

”Ni ska hålla fast vid alla mina stadgar och mina lagar, och så skall ni göra dem.” 3 Mos 19:37; 20:8; 22:31

”Välsignelser om ni följer mina bud och förbannelser om ni inte följer dem.” 3 Mos 26:4-46

”Israels söner uppmanades att göra tofsar i hörnen på sina kläder, så att de skulle komma ihåg alla Herrens bud och göra efter dem.”
4 Mos 15:38-39

Och på samma sätt är det på tusen andra ställen. I liknelseform undervisar Herren också om, att det är gärningarna som gör att vi tillhör kyrkan, och att det är genom dem som vi blir frälsta. Flera av dessa liknelser pekar på att de som gör det som är gott tas emot, och att de som gör det som är ont avvisas. Så t ex i dessa liknelser:

- Vingårdsarbetarna Matt 21:33-44
- Fikonträdet som inte gav någon frukt. Luk 13:6-9
- Talenterna och punden som de skulle göra affärer med. Matt 25:14-31; Lukas 19:13-25
- Samariten som förband såren på mannen som skadats av rövarna. Luk 10:30-37
- Den rike mannen och Lasarus. Luk 16:19-31
- De tio jungfrurna. Matt 25: 1-12

3. (Jfr # 47) Alla människor med en religion vet och bekräftar, att den som lever på ett gott sätt blir frälst, och att den som lever på ett ont sätt blir fördömd. Det vet de därför att människan står i förbindelse med himlen, och från Ordet känner de till att det finns en Gud, en himmel och ett helvete, och att det

finns ett liv efter döden. Därifrån kommer en för alla gemensam ingivelse om sådana saker. Därför nämner den athanasiska trosbekännelsen i sin lära om treenigheten – som är allmänt antagen i hela den kristna världen – på slutet just denna sak som är allmänt vedertagen, nämligen att,

”Jesus Kristus led för vår frälsnings skull, för upp i himlen, och sitter där på Allsmäktig Gud Faderns högra sida, varifrån han skall komma för att döma levande och döda; och att de då som har gjort det som är gott skall träda in i det eviga livet, och att de som har gjort det som är ont, ska gå till den eviga elden”.

4. Men ändå finns det inom den kristna kyrkan många som lär ut att tro allena leder till frälsning och inte alls ett gott leverne eller goda gärningar. Dessa lägger dessutom till, att ont leverne eller onda gärningar fördömer den som har rättfärdigats av tro allena, eftersom de befinner sig hos Gud och i hans nåd. Men det underliga är de, trots att de lär ut allt detta, också medger – vilket kommer från den för alla gemensamma ingivelsen – att de som blir frälsta är de som har levt på ett gott sätt, och att de som blir fördömda är de som har levt på ett ont sätt. Att de dessutom håller med om detta framgår av det förmaningstal som kyrkorna såväl i England som i Tyskland, Sverige och Danmark läser upp inför dem som samlats för att delta i den Heliga nattvarden. Det väl känt att det i dessa länder finns de som lär ut just denna tro allenalära. Detta förmaningstal som i England läses upp inför dem som deltar i den Heliga nattvarden lyder så här:

5. *”The way and means to be received as worthy partakers of that Holy Table, is, first, to examine your lives and conversations by the rule of God’s commandments, and whereinsoever ye shall perceive yourselves to have offended either by will, word or deed,*

there to bewail your own sinfulness, and to confess yourselves to Almighty God, with full purpose of amendment of life; and if ye shall perceive your offences to be such as are not only against God, but also against your neighbors, then ye shall reconcile yourselves unto them, being ready to make restitution and satisfaction according to the utmost of your powers, for all injuries and wrongs done by you to any other, and being likewise ready to forgive others that have offended you, as ye would have forgiveness of your offences at God's hand, for otherwise the receiving of the Holy Communion doth nothing else but increase your damnation. Therefore if any of you be a blasphemer of God, a hinderer or slanderer of His Word, an adulterer, or be in malice or envy, or in any other grievous crime, repent you of your sins, or else come not to that Holy Table; lest after the taking of that Holy Sacrament the Devil enter into you, as he entered into Judas, and fill you full of all iniquities, and bring you to destruction both of body and soul."

6. På svenska språket låter det så här:
- "Detta är vägen och medlen för att tas emot som värdig deltagare i den Heliga nattvarden: För det första att rannsaka ord och handling i sitt leverne med Guds bud som måttstock, och i den mån man uppfattar att man har förorättat någon antingen genom vilja, ord eller handling, så ska man begråta sin egen syndfullhet och bekänna inför den Allsmäktige Gud, med den fulla avsikten att bättra sitt leverne; och om man uppfattar att överträdelserna är sådana som inte bara är emot Gud utan också emot medmänniskan, så ska man försona sig med denne och vara beredd att återgälda och gottgöra med det yttersta av sina krafter för alla de skador och fel som du har åsamkat någon annan; och man ska också vara beredd att förlåta andra som har gjort dig illa, liksom man själv från Guds hand får förlåtelse för sina egna överträdelser, för annars gör deltagandet i den Heliga nattvarden inget annat än att förstärka fördömsen.*

Om någon av er därför är en skymfare av Guds, förringar eller förtalar Hans ord, eller är en äktenskapsbrytare eller känner illvilja eller avund eller är delaktig i något annat allvarligt brott, så vänd er om från era synder, men om ni inte gör det, så kom inte till det heliga nattvardsbordet, för att djävulen efter att du har tagit del av det heliga sakramentet, inte ska komma in i dig, så som han gjorde med Judas och fyller dig med allt slag missgärningar och förstör dig till både kropp och själ.”

7. Jag fick möjlighet att fråga några engelska präster som hade bekänt sig till och predikat tro allena – detta skedde i den andliga världen – om det var så, att när de läste upp denna förmaning, där ordet tro inte nämns, så trodde de att det var så det var, alltså att hos dem som har gjort det onda och inte gjort bot och bättring, kommer djävulen in i dem, så som han gjorde med Judas, och förstör dem till både kropp och själ. De sa, att i det tillstånd de var i när de läste upp denna förmaning, så visste de eller tänkte de inget annat än att dessa saker var själva religionen. Men de sa, att medan de sammanställde och utformade sina predikningar tänkte de inte på samma sätt, utan på att tron är det enda medlet för frälsningen, och att ett gott leverne är något moraliskt som har lagts till för det allmännas bästa. Men, tack vare den för alla gemensamma ingivelsen, var de ändå övertygade om att den som lever på ett gott sätt blir frälst, och att den som lever på ett ont sätt blir fördömd, och att de har en sådan insikt när deras egensinne inte snärjer dem.

8. Att all religion hör ihop med våra liv beror på att varenda människa efter döden är sitt eget liv. Våra liv kommer nämligen att vara likadana som de var i världen och förändras inte. För det är ju så att ett ont liv inte kan förbytas i ett gott liv, och inte heller ett gott till ett ont, eftersom de är varandras motsatser.

Och att förbytas till sin motsats skulle leda till utplåning. Och eftersom de är varandras motsatser, så kallas ett gott liv för 'liv', och ett ont liv för 'död'. Det är anledningen till att religion hör ihop med våra liv och att 'liv' är att göra det som är gott. Att vi efter döden är likadana som våra liv var här i världen framgår av verket Himmel och helvete # 470-484.

II. Ingen kan av sig själv göra det som faktiskt är gott

9. Orsaken till att nästan ingen hittills har vetat om det goda som görs är från en själv eller från Gud är att tro och människokärlek av kyrkan har skilts åt, och att göra gott hör till människokärleken. Vi människor ger till de fattiga, förbarmar oss över behövande, donerar till kyrkor och sjukhus, stöttar kyrkorna, fosterlandet och medmänniskorna, besöker flitigt kyrkan, där vi hör predikningar och ber böner. Vi läser Ordet och andlig litteratur och tänker på vår frälsning, men vi vet ändå inte om vi gör allt detta från oss själva eller från Gud. En och samma handling kan komma från Gud, eller från en själv. Om vi gör dem från Gud, så är det gott, men om vi gör det från oss själva är det inte gott. Ja, det finns gärningar som i och för sig verkar vara goda, men som helt klart är onda, t ex skenheligt goda handlingar som ju är svekfulla och lögnaktiga.

10. Att göra gott från Gud och från sig själv kan jämföras med guld. Guld som inte är något annat än guld kallas för rent guld, och det är bra guld. Guld som har blandats med silver ser ut som guld men dess kvalitet beror på blandningen. Ännu något mindre bra är guld som har blandats med koppar. Men guld som har framställts på konstgjord väg och som liknar guldet till färgen saknar all kvalitet, eftersom det inte finns någon gulds substans alls i det. Och så finns det sådant som är förgyllt, silver som är förgyllt, koppar, järn, tenn, bly, och sedan

trä som är förgyllt och sten. Alla dessa kan förefalla vara guld, men eftersom det inte är guld värderas de efter hur skickligt det är gjort, eller efter värdet av det som har förgyllts, eller efter värdet på det guld man kan skrapa av. Därför skiljer sig dessa från riktigt guld på samma sätt som kläderna skiljer sig från människan. Till och med förruttnat trä eller slagg, ja rent av dynga, kan beläggas med en yta av guld. Ett sådant guld kan jämföras med ett fariséiskt gott.

11. Våra naturkunskaper gör att vi vet om guldet är rent, om det är uppblandat och oäkta eller när det är bara är pålagt på ytan. Men samma kunskap ger inga besked om huruvida det goda vi gör verkligen är gott. Vi kan bara veta att det goda som vi gör från Gud är gott, och att det goda vi gör från oss själva inte är gott. Därför är det viktigt för vår frälsning att veta, om det goda vi gör kommer från Gud, eller om det inte kommer från Gud. Detta ska jag förklara, men innan det uppenbaras skall lite mer sägas om godhet.

12. Det finns godhet av olika slag, där det ena har med samhällsgemenskapen att göra, det andra med det moraliska livet, och det tredje ligger på det andliga planet. Den första kategorin syftar på att vi ska följa samhällets lagar. Med hjälp av detta goda och i enlighet med det är vi samhällsmedborgare i den naturliga världen. Godhet på det moraliska planet är när vi följer förnuftets lagar. Det är detta goda och efterlevnaden av det som gör oss till människor. Godhet på det andliga planet är när vi följer andliga lagar, och med hjälp av detta goda och i enlighet med det är vi en medborgare i den andliga världen. Dessa tre aspekter av godhet placeras i följande ordning: andlig godhet är det högsta, moralisk det mellersta och samhällsinriktad det lägsta.

13. När vi är i den andliga godheten, är vi samtidigt både moraliska och goda medborgare. Men om vi inte är i den andliga godheten, så kan det ändå verka som att vi är moraliska och goda medborgare men ändå är vi inte det. Förklaringen till att en människa som är i den andliga godheten, också är moraliska och goda medborgare är att den andliga godheten inom sig har godhetens själva väsen, och ur det kommer den moraliska och samhällsinriktade godheten. Godhetens själva väsen kan inte överföras på något annat sätt än av den som är själva Godheten. Släpp loss tanken i vilken riktning som helst, låt den ta fart, och fråga dig varifrån det goda får sin godhet. Du kommer att inse att den kommer av sitt eget väsen, och att detta är den godhet som har det godas väsen i sig, med andra ord att det kallas godhet som kommer från själva godheten, nämligen från Gud. Det goda som inte kommer från Gud utan från människan är alltså inte gott.

14. Av det som har sagts i Läran om den Heliga Skrift # 27, 28, 38 kan man se att det högsta, mellersta och yttersta utgör en enhet på samma sätt som ändamål, orsak och verkan. Där ser man också, att eftersom de utgör ett, så kallas det egentliga ändamålet för det första ändamålet, orsaken för det mellersta ändamålet, och verkan för det yttersta ändamålet. Det klargör omständigheten att det hos den människa som är i den andliga godheten är den moraliska godheten det mellersta andliga, och den samhällsinriktade godheten det yttersta andliga. Av det som just har sagts kan vi dra slutsatsen att den som har den andliga godheten också är moralisk och en god medborgare, och att den som inte har den andliga godheten varken är moralisk eller en god medborgare, och att det bara ser ut att vara så. Den personen ser så ut för sig själv och för andra.

15. Att en människa som inte är andlig ändå kan tänka förnuftigt och därmed tala, precis som en andlig människa, beror på att människans förstånd kan höja sig upp till det himmelska ljuset, vilket är detsamma som sanningen, och kan se klart. Men människans vilja kan inte på motsvarande sätt höja sig upp till den himmelska värmen, vilket är detsamma som kärleken, och handla utifrån den. Det betyder att sanningen och kärleken inte utgör en enhet i människan, om hon inte också är andlig. Det är också därför som människan har talförmåga, och det är det som skiljer människan från djuren. Att människan kan höja sitt förstånd till himlen, när viljan ännu inte har gjort det, finns till för att människan ska kunna bättra sig och därmed bli andlig. Men det är först när hon bättrar sig och blir andlig som också viljan upphöjs. Det är denna företrädesrätt hos förståndet jämfört med viljan som gör att en människa hur hon än är beskaffad, ja, även om hon är ond, kan tänka förståndigt och tala med utgångspunkt från det, precis som en andlig människa. Att hon ännu inte är förnuftig beror på att det inte är förståndet som styr viljan utan viljan som styr förståndet. Förståndet gör inte mer än att undervisa och visa vägen för viljan, vilket finns beskrivet i Läran om den Heliga Skrift # 115. Och så länge som viljan inte utgör ett med förståndet och är i himlen, så är inte människan andlig och därmed inte förnuftig. Det är nämligen så, att när hon lämnas åt sin vilja eller sin kärlek, så kastar hon ut förståndets alla förnuftiga tankar om Gud, om himlen och om det eviga livet, och istället för dessa tar hon till sig sådana tankar som överensstämmer med hennes viljas kärlek, och dessa tankar kallar hon förnuftiga. Men detta kommer man att kunna se när den Gudomliga visheten diskuteras.

16. Fortsättningsvis kommer de som gör goda gärningar från sig själva att kallas 'naturliga människor' därför att det

moraliska och samhälleliga handlandet hos dem i grunden hör hemma i den naturliga världen. Men de som gör goda gärningar från Herren kallas 'andliga människor', därför att det moraliska och samhälleliga handlandet hos dem i grunden är något som befinner sig på ett andligt plan.

17. Herren lär oss i Johannes att ingen från sig själv kan göra något gott som verkligen är gott:

"Människan kan inte ta emot något, om det inte ges henne från himlen." Joh 3:27

Och här också:

"Den som förblir i mig och jag i honom, han bär rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." Joh 15:5

'Den som förblir i mig och jag i honom, han bär rik frukt' betyder att det är från Herren som allt gott kommer; 'frukt' är det goda; 'utan mig kan ni ingenting göra' betyder att ingen klarar av att göra det goda från sig själv. De som tror på Herren och som gör det goda från Honom kallas för:

- Ljusets söner, Joh 12:36; Luk 16:8
- Bröllopets söner, Mark 2:19
- Uppståndelsens söner, Luk 20:36
- Guds söner, Luk 20:36; Joh 1:12
- Födda av Gud, Joh 1:13
- Att de ska se Gud, Matt 5:8
- Att Herren ska ta sin boning hos dem, Joh 14:23
- Att de ska tro på Gud, Mark 11:22
- Att deras gärningar är gjorda i Gud, Joh 3:21

Dessa saker sammanfattas med följande ord:

”Men åt alla som tog emot Jesus gav han rätt att bli Guds söner, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan är födda av Gud.”

Joh 1:12-13

Att ’tro på Guds sons namn’ är att sätta tilltro till Ordet och att leva efter det. ’Köttets vilja’ står för människans egeninne vad gäller viljan, som i sig självt är ont; och ’mans vilja’ står för människans egeninne vad gäller förståndet, som i sig självt är det falska som kommer från det onda. ’Födda av dessa’ syftar på allt som människan utifrån sitt egenjag vill och gör, samt tänker och talar. Och ’födda av Gud’ är allt det som människan gör från Herren. Kort sagt finns det inte något gott som kommer från människan, utan det som är gott kommer från Herren.

III. I den grad som vi vänder oss bort från det onda därför att det är synd, i samma grad gör vi det som är gott – men inte av egen kraft utan med kraft från Herren

18. Vem vet inte eller kan inte veta, att det onda hindrar Herren från att komma in till människan? Det onda är ju samma sak som helvetet, medan Herren är himlen, och helvetet och himlen är varandras motsatser. Det betyder, att i den utsträckning som människan är i det ena, kan hon inte vara i det andra. Den ena sidan verkar rakt mot den andra och förstör den.

19. Så länge som människan är i världen befinner hon sig mellan helvetet och himlen. Helvetet finns nedanför henne och himlen ovanför. Hon har då friheten att vända sig antingen till helvetet eller till himlen. Om hon vänder sig till helvetet, vänder hon sig bort från himlen. Och om hon vänder sig till himlen, vänder hon sig bort från helvetet. Eller samma sak kan beskrivas som att när människan är i världen står hon mellan Herren och djävulen, och hålls då i friheten att vända sig antingen till den ena eller andra. Om hon vänder sig till djävulen, vänder hon sig bort från Herren. Och om hon vänder sig till Herren, vänder hon

sig bort från djävulen. Eller återigen kan samma sak beskrivas som att när människan är i världen befinner hon sig mellan det onda och det goda, och hålls då i friheten att vända sig antingen till det ena eller det andra. Om hon vänder sig till det onda, vänder hon sig bort från det goda. Och om hon vänder sig till det goda, vänder hon sig bort från det onda.

20. Att vi hålls i friheten att vända sig hit eller dit har just blivit sagt. Den friheten har vi inte fått från oss själv utan från Herren. Det är därför som det beskrivs som att vi hålls i den. I verket Himmel och helvete, # 589-603, kan man läsa mer om att det finns en jämvikt mellan himmel och helvete, och att människan är i jämvikt och därmed i frihet. Att vi hålls i frihet och att den aldrig tas bort ifrån oss, kommer vi att se längre fram.

21. Detta innebär med all tydlighet, att i den grad vi vänder oss bort från det onda, i samma grad är vi hos Herren och i Herren, och i den grad vi är i Herren, lika mycket gör vi det som är gott inte av egen kraft utan med kraft från Herren. Detta leder fram till den allmänna lagen att i den grad människor vänder sig bort från det onda, i samma grad gör de det som är gott.

22. Men det finns två villkor. Det ena är att vi bör vända oss bort från det onda därför att det är synd, det vill säga eftersom det är helvetiskt och djävulskt och därmed går emot Herren och de gudomliga lagarna. Det andra är att vi såsom av oss själva bör vända oss bort från det onda därför att det är synd men ändå veta och tro att det är med kraft från Herren som det sker. Men vi kommer att höra mer om dessa två villkor längre fram. (Fotnot: # 62-66 och 101-107)

23. Man kan dra tre slutsatser från dessa resonemang:

1. Om vi vill göra det goda och gör det innan vi vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är vårt goda inte gott.
2. Om vi tänker och handlar på ett vördnadsfullt sätt, men inte vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är det vi gör inte fyllt av vördnad.
3. Om vi vet mycket och är visa, men inte vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är vi ändå inte visa.

24. 1. *Om vi vill göra det goda och gör det innan vi vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är vårt goda inte gott.* Det beror på att vi först måste vara i Herren, vilket har förklarats tidigare. Så om vi ger till de fattiga, förbarmar oss över behövande, skänker pengar till kyrkor och sjukhus, stöttar kyrkorna, fosterlandet och våra medmänniskor, predikar evangeliet och omvänder folk, eller är rättvisa i vårt omdöme, gör affärer på ett hederligt sätt samt strävsamt sköter våra sysslor, men samtidigt förringar att det onda är synd, som till exempel bedrägeri, äktenskapsbrott, hat, hädelse och liknande saker, så kan hon inte göra något annat gott än de som har det onda inom sig. En sådan människa handlar nämligen från sig själv och inte från Herren. Därför är det människan själv som är i handlingarna och inte Herren. Och goda handlingar där människan har med sig själv är alla befleckade av hennes eget onda, för hon har sig själv och världen som utgångspunkt. Men samma handlingar som nyss räknats upp är till sitt inre goda handlingar, förutsatt att hon undviker det onda för att hon ser det som en synd som till exempel bedrägeri, äktenskapsbrott, hat, hädelse och liknande saker. Hon gör dem då från Herren och de kallas 'gjorda av Gud'. Joh 3:19-21

25. *2. Om vi tänker och handlar på ett vördnadsfullt sätt, men inte vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är det vi gör inte fyllt av vördnad.* Det beror på att vi inte är i Herren. Så om vi besöker kyrkor, andäktigt lyssnar på predikningar, läser Ordet och andlig litteratur, tar Nattvarden, och dagligen utgjuter oss i böner, ja, även om vi ägnar mycket av våra tankar åt Gud och frälsningen men samtidigt förringar att det onda är synd, exempelvis bedrägeri, äktenskapsbrott, hat, hädelse och liknande saker, ja, då kan vi inte tänka och tala vördnadsfullt på något annat sätt än en människa som i sitt inre inte är vördnadsfull, därför att själva människan med sitt onda finns kvar i dessa handlingar.

Dessa saker vet vi faktiskt ingenting om, även om de verkligen finns där men är gömda för oss. Det är nämligen som med en källa där vattnet är smutsigt redan i sin källåder. Våra religiösa handlingar är därför antingen bara en etablerad vana, eller till för att vinna uppskattning, eller så är det rent hyckleri. Dessa våra handlingar stiger verkligen mot himlen, men på sin väg uppåt vänder de tillbaka och faller ned igen liksom rök i luften.

26. Jag har fått träffa och lyssna på många som efter döden räknar upp sina goda gärningar och religiösa handlingar, som nyss räknades upp här ovan, # 24, 25, och mer än så. Bland dessa såg jag också dem som hade lampor men ingen olja. [Fotnot: Egen ref till Matt 25] När jag frågade dem om de hade undvikit det onda för att det är en synd svarade de att de inte hade gjort det. Därför fick de veta att de är onda. Jag såg sedan hur de efteråt klev in i grottor där de som var i samma ondska fanns.

27. *3. Om vi vet mycket och är visa, men inte vänder oss bort från det onda därför att det är synd, så är vi ändå inte visa.* Det beror på samma sak som redan har förklarats, nämligen att

vi är insiktsfulla från oss själva och inte från Herren. Så om vi har kunskap om vår kyrkas lära och allt detta till punkt och pricka; om vi kan bekräfta detta med hjälp av Ordet och förnuftiga tankar; om vi känner till läroren inom alla kyrkor under många sekler, och på samma sätt all beslut vid koncilierna; alltså om vi har kunskap om sanningarna och också ser och förstår dem, till exempel vet vad tro är, vad människokärlek, fromhet, ånger och syndernas förlåtelse är, vad pånyttfödelse, dop, nattvard är, vem Herren är, och vad återlösning och frälsning är, så vet vi ändå ingenting om vi inte vänder oss bort från det onda därför att det är synd. Då är allt detta kunskaper utan något liv i sig, därför att det bara hör till vår tanke och inte samtidigt till vår vilja. Eftersom dessa kunskaper är på det sättet, så försvinner de med tiden enligt den förklaring som finns här ovan i # 15. Och en sådan människa kommer efter döden att kasta ifrån sig dessa kunskaper, eftersom de inte överensstämmer med hennes kärleks vilja. Men det ska sägas att dessa kunskaper ändå är av största vikt, eftersom det är de som undervisar om hur människan ska handla, och när hon handlar i enlighet med dem, så får de liv i henne – men först då.

28. Allt som har sagts här är något som Ordet undervisar om på många ställen, och här följer nu endast några av dem. Ordet säger att ingen samtidigt kan vara både i det goda och i det onda, eller vad som är detsamma, ingen kan i sin ande vara både i himlen och samtidigt i helvetet. Detta sägs på följande ställen:

”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.” Matt 6:24

”Hur skulle ni som är onda kunna tala något gott? Vad hjärtat är fullt av, det talar munnen. En god människa tar ur sitt hjärtas förråd fram det som är gott, och en ond människa tar ur sitt onda förråd fram det som är ont.” Matt 12:343-35

*”Ett gott träd bär inte dålig frukt, inte heller bär något dåligt träd god frukt. Man känner igen varje träd på sin frukt. Inte plockar man väl fikon från tistlar eller vindruvor från törnbuskar?”
Luk 6:43-44*

29. Ordet lär att ingen kan göra det som är gott från sig själv, utan bara från Herren. Jesus säger:

”Jag är vinstocken, och min Fader är vingårdsmannen. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ska han rensa, för att den skall bära mer frukt. Ni är redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till er. Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränns upp.” Joh 15:1-6

30. Ordet lär att i den mån människan inte har renats från ondskor, så är det goda hon gör inte gott, och inte heller är hennes fromhet någon fromhet, och inte heller är vishet någon vishet, och tvärtom. Om detta sägs följande:

”Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare! Ni liknar vitkalkade gravar. Utanpå ser de vackra ut, men inuti är de fulla av de dödas

ben och allt slags orenhet. Utanpå ser ni ut att vara rättfärdiga, men inuti är ni fulla av hyckleri och ondska. Ve er därför att ni rengör utsidan av bågaren och fatet, men inuti är fulla av rofferi och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först insidan av bågaren ren, så blir också utsidan ren.” Matt 23:25-28

Hos Jesaja sägs också detta:

”Hör Herrens ord, ni Sodomsfurstar, lyssna till vår Guds lag, du Gomorrafolk! Vad skall jag med era många slaktoffer till? ... Bär inte längre fram fåfångans matoffer. Rökelsen är en skändlighet, nymånader, sabbater ... Min själ hatar era nymånader och högtider. ... Jag orkar inte bära på era överträdelser ... När ni räcker ut era händer, döljer jag mina ögon för er. Även om ni ber mycket, kommer jag inte att lyssna. Era händer är fulla av blod. Tvätta er och gör er rena. Tag bort era onda gärningar från mina ögon. Sluta att göra det som är ont. ... Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda ... skall de bli vita som ull.”
Jes 1:10-18

I all korthet sägs här att om människan inte undviker det onda för att det är synd, så finns inte något gott i hennes gudsdyrkan och inte heller i hennes gärningar. Därför heter det att 'Jag inte orkar bära på era överträdelser', och 'gör er rena. Tag bort era onda gärningar. Sluta att göra det som är ont'.

Hos Jeremia:

”Vänd om var och en från sin onda väg, bättra ert sätt att leva.”
Jer 35:15

Att de inte heller har några insikter framgår av Jesaja:

”Ve dem som är visa i sina egna ögon och håller sig själva för kloka!”

Jes 5:21

Och hos densamme:

”De visas vishet skall förgå ... och de förståndigas förstånd. Ve dem som söker vishet i djupet ... och bedriver sina verk i mörkret.”

Jes 29:14-15

Och hos densamme:

”Ve dem som drar i väg ner till Egypten för att få hjälp och förlitar sig på hästar och förtröstar på vagnar, därför att de är många, och på ryttare, därför att de är starka. Men de vänder inte sin blick till Israels Helige och frågar inte efter Herren ... utan ska resa sig upp mot de ondas hus och mot hjälp från ogärningsmän. Ty Egypten är inte Gud, och deras hästar är kött och inte ande.” Jes 31:1-3

Så beskrivs det som är insiktsfullt från människan själv. 'Egypten' är kunskaper, 'häst' betyder förståelsen av dessa saker, 'vagn' är läran därifrån, 'ryttare' är att av detta bli insiktsfull, och därför sägs det 've dem som inte vänder sin blick till Israels Helige och inte frågar efter Herren'. Deras undergång som orsakas av deras onda beskrivs med 'utan ska resa sig upp mot de ondas hus och mot hjälp från ogärningsmän'. Att det onda de har kommer från dem själva och därför inte har något liv i sig beskrivs med att 'Egypten är människa och inte Gud', och med att deras hästar är kött och inte ande'. 'Människa' och 'kött' står för människans egensinne, och 'Gud' och 'ande' betyder liv från Herren. 'Egyptens hästar' betyder det som är insiktsfullt från människan själv. Det finns många sådana ställen i Ordet om det som är människans egen förståndighet, och om den förståndighet som kommer

från Herren, vilket är något som bara Ordets andliga mening kan ge klarhet åt.

Att ingen kan frälsas med hjälp av sitt eget goda, eftersom det inte är gott, framgår av följande:

”Inte skall var och en som säger ’Herre, Herre’ till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag bekänna inför dem: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni som handlar orättfärdigt!” Matt 7:21-23

Och på ett annat ställe:

”Då ska ni stå utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss, och ni skall säga: Vi åt och drack när du var med, och du undervisade på våra gator. Men han skall svara: Jag säger er, jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni som handlar orättfärdigt.” Luk 13:25-27

De är likadana som farisén:

”Som stod och bad och sade att han inte var som andra människor, rånare, brottslingar, äktenskapsbrytare, att han fastade två gånger i veckan, och gav tionde av allt han ägde.” Luk 18:11-14

Det är just sådana som kallas:

Odugliga tjänare. Luk 17:10

31. Sanningen är att ingen människa på egen hand kan göra något gott som är gott. Men det vore ett grovt misstag att låta denna sanning förneka alla de människokärlekens goda handlingar som den människa gör som vänder sig bort från det onda därför att det är synd. Att tänka så vore att helt och hållet handla i motsats till det som står i Ordet som säger hur människan ska handla. Det står i motsats till föreskrifterna om kärleken till Gud och kärleken till sin nästa, som är de föreskrifter som Lagen och Profeterna hänger på, och det vore att förringa och undergräva allt som har med religion att göra. Var och en vet ju, att religion är att göra det som är gott, och att alla kommer att dömas efter sina gärningar. Varje människa är sådan att hon har förmågan att vända sig bort från det onda som om vore det av sig själv, fast det är med kraft från Herren när hon ber Honom om det. Och det som hon efter det då gör är något som är gott från Herren.